

FÜGGETLEN HAJDUSÁG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ES SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes példák ár 50 fillér.

Felolós szerkesztő: BOR JÁNOS.

Kiadótulajdonos: BORBÉLY SAMU.

Megjelenik hetenként egyszer, vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. Vasut-utca 306.

A gazdasági háború.

A nyugati antant hatalmak háboru után a nemzeteket kínzó hadjáratot meg akarják toldani gazdasági háborúval.

Ezzel a gazdasági boldogulást akarják lehetetlenné tenni a központi hatalmaknak és szövetségeseiknek. El kellene vesztetnünk jövedelmeink javarészt; megmaradnának a magas munkabérek, a magas életfenntartási költségek, a ki- és beviteli hiánynak és a sok hadiszervezet milliokra rugó költségekkel, amelyek hozzájárulnak a keleti elcsúsztatásához.

Mindazért csak azért, mert Anglia hatalmas diplomatai így akarják. Pedig az angol kereskedők maguk is szenvednek az állami kereskedelmi hivatalok kényszerintézkedései alatt és sóvárogva várják azt az időt, amikor szabad kereskedelem révén akadálytalan tevékenységet fejthetnek majd ki. Am egyelőre még a hatalom jelenlegi birtokosainak kell megukát alárendelniük, még mindig Mars uralkodik, vezet az azitekot, a háborus düh írja be számait a főkönyvekbe, ez mondja tollba a levelezést, szervezi az üzemet és szabályozza a bevételeket és kiadásokat.

Hogy mi lesz a gazdasági háboru sorsa, nem nehéz megjövedni. Még abban a valószínűtlen esetben is, hogy a békekötés nem rendezné ezt a kérdést, valami hosszú életre nem tarthat számot. Egyik nemzet gazdaságilag nemcsak a másikra, hanem csaknem minden más nemzetre rá van utalva. A háborunak egyik legnagyobb csapása, hogy a nemzetközi forgalmat megakasztja. Ez alatt az összes hadviselő felek, de még a semlegesek is iszonyuan szenvednek. Ezt az állapotot békekötésre átvenni nem lehet, még úgy sem, hogy egyes nemzeti érdekcsoportok más nemzetek érdekcsoportja ellen szövetkezve, csak a maguk körében bonyolítanak le kereskedelmüket. Gazdasági propagandát a politika alapján

üzni nem lehet, mert a kereskedelmi világ — akár angol, akár bármi más nemzetiségi — tényezői megkivánják, hogy őket mindenféle propagandától épp úgy kiméjék meg, mint haszontalan rendszabályoktól.

Ha az angolok ijesztgetésre alkalmasnak találják a háboru után folytatandó gazdasági háboruval való fenyegetést, úgy erre az a válaszuk, hogy nem ijedünk meg tőle.

Akik ezt a tervet meg fogják hiusítani, legelőbb maguk az angol kereskedők és nem sokkal később antantbeli kartársaik lesznek.

Harcéri és külpolitikai események.

A különböző harcerekken a helyzet változatlan. Az angol és francia repülőekkel erősült olasz légi flotta a legutóbbi tíz nap alatt számtalan támadást intézett állásaink és municiósraktáraink ellen, nagyobb kár azonban eddig nem fordult elő. Olasz hiradás szerint állítólag mintegy 18-20 repülő készülékünk elpusztult volna egyes támadások alkalmával a legutóbbi időkben. A hír nincs megerősítve.

Az orosz fronton fegyverszünet, ellenben a német buvárhajók kérelhetetlen módon dolgoznak az entente hajók ellen. Ennek hatása következtében úgy Angliában, mint Franciaországban roppant nehézségeket okoz a közlekedés ellátása. Tehát ott sem minden arany, ami fénylik. Olaszország népe sem mondható valami nyugodttnak, kivált mióta a breszt-litovszki tárgyalások megkezdődtek.

Tegnap újból megindultak Breszt-Litovszkban a béketárgyalások. Gróf Czernin külügyminiszterünk, Kühnmann német külügy államtitkár az érdekelte bolgár és török megbízottakkal és az orosz kormány küldöttivel folytatják a mű befejezését. Az entente hatalmak kormányai eddig semmi nem közlekedést nem mutattak a breszt-litovszki felhívásra s így most már nincs semmi khatás arra, hogy ott megjelenjenek. Angliában, Francia és Olaszországokban a néphangulat felette kedveznie a béketörekvések mellett, de a hivatalos körök ép oly merevek és elutasítók, mint eddig. Mindamellett most sokkal több a remény az általános békéhez, mint bármikor volt. A központi hatalmak és Oroszország különbékeje már meg lesz. Ez bizonyos.

Oroszországban két új állami alakulás már biztosítva van. Ezek a finn és

ukrán köztársaságok. Lengyelország önállósításának sincs különösebb akadálya. Emellett Livland, Kurland, Észtland sorsa is népszavazás alá kerül. A most folyó tanácskozások kiegészítésül Péterváron is folynak tanácskozások a forgalmi viszonyok rendezése és a hadifoglyok kicserélése tárgyában.

Sok szó esik most a cseh-tót brigádról, mely név alatt a Csehországból megszökött és a hadifogságba jutott csehekől a franciák egy hadsereget szerveztek. Szép kis társaság lehet ez a banda. Hogy tótok volnának köztök, ennek minden értesülés ellene mond. "Enben az elkényeztetett csehek, akiket évszázadokon keresztül a monarchia és a trón leghűbb, legodaadóbb fiaiként kezeltek uralkodóink, nem titkolják hogy minden vágyakozásuk Ausztria és az osztrák trón összeomlására irányul, Magyarország 13 vármegyéjét pedig, mint „tót vármegyéket“ maguknak követelik.

Kiderült a héten az is, hogy az oláhok a jassyi bolsevik bizottság tagjait halálra ítélték és már kivégezni akarták, amikor a kozákok hirtelen közbeléptek és megmentették a biztos haláltól őket. Trocki e miatt óvást emelt az oláh kormánytól és a legélesebb megtorlást helyezi kilátásba az oláh eljárás ellenében.

Városi közgyűlés.

(Cs. M.) A városi képviselőtestületnek december hó 23-án Dr. Fekete László polgármester elnöke mellett megtartott rendkívüli közgyűlésében a következő ügyek tárgyalattak:

Nyugdíjválasztmány javaslatára elrendelte a közgyűlés, hogy a városi tisztviselők a szolgálatba lépésük napjától 1917. december 31-éig esedékes nyugdíjhozjárulási díjait 1918. január 1-től kezdődőleg 60 hónap alatt, 60 egyenlő részletben fizessék be, illetve ezen díjakat a pénztár minden tisztviselő fizetéséből havonként vonja le. Az 1918. évtől esedékes díjak szintén havonként, de 12 hónapi részletben lesznek levonandók. A visszamenőleges díjak 17500 koronát, az ezután esedékes díjak pedig mintegy 3400 koronát tesznek ki évenként.

A városi tisztviselők és alkalmazottaknak 1917. november 1-től 1918. december 31-éig terjedő 14 hónapi újabb háborus segélyt a képviselőtestület 116,322 kor. 22 fillérben állapította meg. Ezen háborus segélyt az államkincstár fogja viselni.

Kiskoru Császi Ilona itteni illetőségét a képviselőtestület elismerte.

A „Magyar Adria“ egyesületbe a város három évre évi 12 korona fagsági-díj fizetése mellett rendes tagnak belépett s egyszersmind felkérte a helybeli egyházakat és pénzintézeteket is a belépésre.

A városi tanács bemutatta a néhai Kovács Gyula nyug. alispán által tett községi jellegű tanyai iskolára vonatkozó alapítványról elkészített alapító levelet. Az alapítvány 50 hold 1092 négyszögöl ingatlan és 31616 korona készpénzből áll, a melynek évi jövedelme átlagosan 4000 korona lesz. Az alapítvány célja egy községi jellegű tanyai iskola felállítására oly módon, hogy annak jövedelme mindaddig tőkésítessék, míg abból egy iskola felépíthető leendő, azontul pedig azon földnek évi jövedelme az iskola fentartására fordítassék. Az iskola a hagyományozott földnek dombos részén, a hol valamikor tanya állott, állítandó fel.

A képviselőtestület a bemutatott alapító levelet elfogadta s azt jóváhagyás végett a vármegyére beterjeszteni rendelte, egyszersmind kimondotta, hogy halála jeléül az alapítványt tevő Kovács Gyula arcképét a háboru után az alapítvány iskola részére megfesteti s addig is míg az iskola felépíthető lesz, az arcképét a polgármester hivatalos helyiségében helyezi el.

Márton Jakab fuvaros 1918. évben 4200 koronáért hajlandó elvállalni a fuvarozási teendőket, mert a megváltozott viszonyok folytán 2 embert és 4 lovat éjjel nappal szolgálatban tartani ezen összegben alul nem lehet. A közgyűlés ezt méltányolva az ajánlatot elfogadta s elrendelte, hogy a vállalati szerződés vele ily értelemben kötéssék meg.

Városi tanács a Stahler Dániel és Kiss Jánossal az ellátatlan lakosság szalonna és zsír szükségletének biztosítása céljából kötött szerződést bemutatja. A közgyűlés a szerződést elfogadta, kimondta azonban, hogy vállalkozók a 120 kilogramon aluli hízott sertéseket is kötelesek a tulajdonosoktól átvenni.

Herczeg Bálint indítványára a képviselőtestület elrendelte, hogy az éjeli őrség január 1-től kezdve állítassék fel.

Békét akarunk!

A negyven hónap óta tartó háboru meggyőzte az emberiséget, hogy ágyuszóval nem lehet, nem szabad vitákat eldönteni.

Napról-napra nő azoknak a száma, akik a kardot nem ismerik el mindenhatónak a nemzetek létének biztosítására, akik inkább mindent a nemzetek szellemi erőinek mozgósításától várnak. Ezeket az erőket tartják alkalmasoknak arra, hogy a belpolitikai, társadalmi és kulturális feladatok teljesítésével nemcsak segítsék őket a boldoguláshoz, hanem zálogai legyenek annak a tartós békének, mely megóvjá őket kűltámadások ellen is.

A központi hatalmak államférfiai is ezt a meggyőződést vallják a magukénak. Nem vonakodnak attól, hogy a nemzetközi bíróság eszméjét elfogadják, abban a fellevésben, hogy ezáltal sikerülni fog a felmerülő vitás kérdéseket békésen elintézni és nem lesz szükséges védelem kedvéért fegyvert ragadni. Már ezzel is tanujelét adják békekészségüknek és azt kel-

lene binni, hogy ezzel lehetlenné teszik a háborus uszítóknak azt az okoskodását, hogy a háborut időtlen ideig ki kell nyújtani, hogy a vége tartós béke legyen.

De a központi hatalmak vezetői békekészségük bizonyításában még tovább mentek. Többszörösen kijelentették, hogy hajlandók az ellenséggei a békéről tárgyalni. Ezt az antánt államférfiai komolyan nem vették, mert komolyan venni nem akarták. Egyszerűen csefogságnak nevezték. Folyton azt hangoztatták, ha mi olyan nagyon akarjuk a békét, úgy ne tartsuk véka alatt a hadicéljainkat, hanem közzöljük velük „minden köntörfalazás“ nélkül. Anglia különösen arra volt kíváncsi, visszaadja-e Németország Belgiumot?

Magában véve antanték ama kívánsága, hogy hadicéljainkat megismerjék, nem volna különös, ha az antánt is késznek nyilatkozott volna a maga hadicéljait is velünk tudatni. De ebben a tekintetben az igazi köntörfalazást mindig csak náluk lehetett tapasztalni. Mert ugyan ki vehette komoly hadicéljának, hogy országainkat fel akarják darabolni, pozdorjává zuzni, — az antánt szerint — azért, hogy felszabaduljunk? Ki hiheti el, hogy ilyen alapon a zöld asztal mellé lehessen ülni békéről tárgyalni?

Antanték követelése, hogy ismeressük hadicéljainkat ily körülmények között nagyon furcsa. Mondjuk meg, mi mindent adunk nekik, de ők még azzal sem bíztatnak, hogy erre egyáltalán válaszolni fogunk, nem fogják megmondani — nem azt, hogy mit kapunk mi, — hanem még azt se, mit lesznek tegyesek megengedni, hogy megtartsunk a magunkéból?

Ugy látszott, hogy az ilyen ellenséggel akít a harctéri helyzet éppenséggel nem jogosít fel arra, hogy békét diktáljon, a kinek ugyszólván összes háborus aktívája, néhány csekélyebb jelentőségű eredményen kívül, nem egyéb nagyon is kétséges reménynél, komolyan szóba elegetedni meddő munka.

Ezek után az előzmények után senki sem várhatta, hogy újabb békeajánlattal álljunk elő. Szükség erre annál kevésbé van, mert az egész háboru eddigi folyamán még sohasem mutatkozott végleges győzelmünk oly biztosnak, mint most, amikor az oroszszal megegyezni készülünk és a Keleten levő hadseregeink felszabadulva egyéb frontokon küzdő csapatainkat erősíthetik meg. Ezzel szemben a nagy viztulsó partján késedelmező, háborut sohasem viselt, nem is látott amerikai hadsereg egyelőre csak arra jó, hogy szaporítsa az antánt reményeit. De hát reményeknek eddig sem érezte az antánt hiányát és hozzáértők szakvéleménye szerint ennek a reménynek sincs biztosabb alapja, mint volt az eddigieknek, melyek közül csak keservesen kevés vált be. Nagyon kérdéses, elég korán érkeznek-e az amerikai hadsereg az európai harcterekre, ahol mi addigra döntő győzelmet arathatunk.

Békeakarataunkat tehát legjobban jellemzi, hogy épp most minden hódításról és hadikárpótlásról lemondandó békét ajánlunk az Oroszországgal folytatott tárgyalások kapcsán és noha az antánt viselkedésével erre jogott nem tarthatna, mégis megjelöltük béke feltételeinket. Oly pontosan, olyan határozottsággal — és tegyük

hozzá: annyi előzékenységgel is, — amint azokat meg lehet jelölni még a békétárgyalás előtt. Minden fővonása a kötendő békeszerződésnek meg van adva, — részletkérdések a tárgyalások elé tartoznak.

Lloyd Georget, Wilsont és Clemenceaut szónoki sikereik legszebb frázisaitól fosztottuk meg ezzel. Nem marad nekik más hátra, mint békejobbot nyújtani, vagy vállalni a felelősséget a további ok- és céltalan embermészárlásért.

Lenin.

Mikor úgy egy évvel ezelőtt, a háboru harmadik évének kezdetén, az emberek kissé hangosabban kezdtek beszélni a háboru végéről, a mindent megváltó békéről akkor a tolforgató, komolyabb gondolkozásu emberek között az a nézet vált általánossá, hogy a békét csak egy egészen különleges egyéniségű nagy ember csinálhatja meg. Mindenki úgyérezte, hogy a világ mai vezető emberei, vezető államférfiai annyira exponálták magukat a háboru mellett, annyira bele rögzödtek a mai diplomáciai érintkezés formákba és módokba, hogy nem fogják meg találhatni a kibontakozáshoz vezető utat. Olyan új embernek kell következnie, aki merészen és egészen új csapáson haladva fog igyekezni a háboru végét eljuttatni a békét sóvárgó emberiséghez.

Ugy látszik ez az ember valóban megérkezett és ugy látszik, hogy azok, akik a vitágtörténelem eddigi példáin okulva, egy ilyen ember megérkezését várták, nem csalódtak. Mi Leninben látjuk ezt az új embert. A rettenetes erejű orosz forradalom vetette őt a felszínre, ez az orosz forradalom robbantotta ki a semmiségből, a szi-bériai bányákból és a hatalmas orosz pusztaságokból ezt a hatalmas tüzet, mely egygyéforrott Lenin személyében.

Nem tudunk Leninről semmi különöset, de azt látjuk, hogy értékes, egész ember. Ha törekvése ma még nem is vezetett teljesen célhoz, ha ma még nem terjesztte ki áldó kezét az egész világra a béke, akkor is megindította azt a lavinát, amely lavina ki tudja hol áll meg. Merész kézzel nyult bele a diplomácia szövevénynek darázs-fészkébe és a nagy cél, a béke érdekében tudta mellőzni a bevett és megrögzött diplomácia formákat.

Kétségtelen, hogy rettenetes belső küzdelmek folyhatnak a legutóbbi napokban az entente más államaiban, amelyeknek népei éppen úgy sóvárognak a béke után, mint a mi népeink, és amelyek számára éppen olyan megváltás volna a béke elkövetkezése, amilyen az a mi számunkra és különösen az oroszok számára.

Lenin volt az, aki a háboru ördögét a béke angyalának segítségével legyőzte. Hacsak annak a 180 millió embernek szerzte meg egyelőre a békét, amely Oroszország alattvalója, már nagy és világtörténelmi munkát végzett, de sok tünet, sok epizód és jelenség arra mutat, hogy az entente államférfiainak nagy handabandázása ellenére is tisztulni kezd nyugat felé is az égbolt.

Lenin merész császármetszéssel próbálta az orosz nép háboruját elintézni és amint látszik, a császármetszés sikerült,

mert a központi hatalmak a legnagyobb békeszeretetet és békekészséget tanusították. Talán, mire e sorok megjelennek, már alá is van írva a békeszerződés, amely jóformán a központi hatalmak szövetségeseivé teszik a nagy oroszbirodalmat.

Lenin azt mondta egy nyilatkozatában, hogy elérkezett a békekötés pszichológiai pillanata. Ez a fiziológiai pillanat, az amely mindig megszüli a maga nagy embereit. Ahogy a háború megteremtette Hindenburgot, Mackensent és a magyar hadsereg vitéz vezéreit, úgy ugyanugy teremtette meg a béke fiziológiai pillanata Lenint, Cernint és Kühlmant. És ha erről visszakövetkeztünk, úgy látjuk, hogy a béke fiziológiai pillanata már Franciaországban és Angliában is megteremtette a nagy embereit, hiszen most léptek jobban előtérbe Cailleux Franciaországban és Lansdowne Angliában. Mind a kettő nagy és értékes egyéniség és mind a kettőnek bizonyára fontos szerepe lesz a béke kialakulásában.

Ma még csak filozofálunk a békéről, ma még csak elvont téma Lenin műve, de úgy érezzük, nemsokára már annyira beszélni lehet lesz az általános békéről, hogy — már nem is fogunk beszélni róla.

A munkabérek törvényes szabályozása.

Irta: Dr. Giesswein Sándor,

a Népruházati Bizottság elnöke, országgy. képviselő.

Azek közé a szociális reformok közé, melyek nálunk a háború következtében elodáztatlanokká válnak, tartozik a munkabér törvényes szabályozása.

Azt fogják talán mondani, nem elég hogy a háború világossá teszi a mi gyenge nagyiparunk és sorvadó kisiparunk helyzetét, még szociális reformokkal is ütni akarunk rajta.

Semmiféle szociális irányu szabályozás nem ellensége az iparnak. Az ipar tényezői t. i. nem csupán a gyáros, a vállalkozó, — hanem elsősorban a munkás. És az ipar egészséges fejlődésének a legnagyobb ellensége az, aki ezt a tényezőt, nevezetesen az ő megélhetési viszonyait és ennek a mértéke ép a munkabér, figyelmen kívül hagyja.

De miért válik ez a szabályozás ép a háború teremtette viszonylatok által aktuálissá?

Azért, mert a háború folytán szükségessé válik s nem teljes munkaerejüknek, a rokkantaknak beállítása a gazdasági életbe, továbbá a nőknek nagyobb mértékű foglalkoztatása az ipari életben. Ezzel egyetemben gyarapodni fog az otthoni munkások száma. A rokkantak egy része főként mint otthoni munkás fejthet ki ipari tevékenységet, a nők, különösen a családos nők, elsősorban a családos hadiözvegyek, hogy gyermekeiket ápolhassák, nevelhessék, szintén hajlandóbbak és alkalmasabbak otthoni munka végzésére. És ime ez az a talaj, ahol a swesting system mint a gaz és dudva magától megterem, hacsak a szociálpolitikus már eleve nem gondoskodik gyomlálással az ugorkaföldet tisztán tartani.

A swesting rendszert (németül Swisting-system) a mi szociálpolitikánk eddig kellő figyelemre nem méltatta. Ferenczi Imrénnek

és dr. Pap Dezsőnek idevágó becses munkálatai a szakkörökön kívül kellő méltatásban nem részesültek s így e népsanyargató munkarendszer káros szociális következményei nem voltak eléggé kézen fekvők, s ilyformán az érdekelteken kívül álló tömeg közvéleménye ki nem alakulhatott.

Mert a szociális káros jelenségek, mint lappangó betegségek, mindig és mindenütt régen megvannak már, — a reform szükséglete csak akkor érzik meg, ha a közvélemény ez állapotoknak veszélyességét belátja. Akkor a kérdés már nemcsak az osztálynak, a direkt érintett osztálynak a kérdése, hanem a társadalomé.

A háború nálunk, mint egyebütt is, nagyobb társadalmi szolidaritást teremtett meg és talán ez is egyik oka annak, hogy a szociális bajok iránt élesebb látásunk van. Tény az, hogy mindjárt a háború kezdetén észre kezdtük venni azt, hogy az akkori rögtön beállott gazdasági krízis, nevezetesen a sok foglalkozás és kenyérkereső nélkül maradt asszony szorult helyzete, dacára annak, hogy a munkakinálat — katonai fehérruha varrás — szintén elég nagy volt, a közvetítő munkauzsorája folytán, mily ilyesztő mértékben honosította meg a swesting-rendszert.

Akkor mindenki, a ki igazságérzékkel birt — ezen a zsaroláson indignálódott, feljajdult. Ha tudjuk azt, hogy egy ing varrásáért a vállalkozók 4 fillért fizettek, bárők a megrendelő katonai hatóságtól darabonként 20 fillért kaptak, — akkor ebből a beszélő példából mindenkinek beviláglik az, hogy vannak munkaszerződések, amelyek nem eshetnek a szerződések szentségének és sértettségének a védelme alá. Pedig ehhez hasonló munkauzsorák ezelőtt is fordultak elő.

A szerződéseket, — és elsősorban a munkaszerződéseket, — nem szabad csak individuális szempontból felfogni. Mérlegelni kell szociális hatásait is. Nem teszi-e az állam ma mindenütt, a szocializáló törekvéseknek engedve, már az uzoratorvénynyel is?

Vajjon az uzoratorvény nem korlátozása-e az egyéni szabadságnak? Volt idő, midőn sokan így gondolkoztak és azért azt illiberálisnak jelentették ki. Ma ez a doktrinórizmus azt mondhatjuk, kimúlt a villágból.

De ha a büntetőjogunk ma a más szorult anyagi helyzetével való visszaélést uzorakamatok kicsikarása végett bünténynek minősíti, — nem kell-e még inkább bünténynek minősíteni azt, ha valaki a más szorult helyzetét arra használja föl, hogy munka erejét szerződésileg értékén alul lekösse? Sajnos erre még nincs §. a törvénykönyvben, de a közvélemény ezt is uzorának és pedig az uzora legpiszkosabb fajtájának minősíti és jegyezzük meg az erős közvélemény termelheti csak az életképes §§-okat. Enélkül a legjobb szándéku törvényhozás csak írott malaszt marad.

HIREINK.

— A ref. templomban ma vasárnap délelőtt Csányi László vallásnár predikál.
— Eljegyzés. Deák Zsibike urleányt eljegyezte Cseke Antal tart. honv. főhadnagy, hajduszoboszlói református néptanító.

— Halálozás. Bede Lajosné Muhi Mária urasszony, Bede Lajos ref. néptanító neje egyhavi súlyos szenvedés után a dr. Kenézy-féle női gyógyászati klinikán Debrecenben jan. 2-án elhunyt. A család jelentése így szól: A legmélyebb fájdalommal, de Isten végzésén megnyugodva tudatjuk, hogy felejtethetlen jó nőm, édes anyánk, testvérünk és kedves jó rokonunk idősb. Bede Lajosné szül. Muhi Mária folyó hó 2-án este 9 órakor, életének 48-ik, boldog házasságának 30-ik évében, hosszas szenvedés után csendesen elhunyt. Kedves halottunk földi részeit folyó hó 4-én d. e. 11 órakor fogjuk Domb-utca 17. számú háztól, a református egyház szertartása szerint tartandó gyászima után, a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra helyezni. Végtisztességtételére rokonainkat, barátainkat, valamint a bánatunkban igaz részvétellel osztozókat fájó szívvel meghívjuk. Debrecen, 1918. jan. 3. Áldás és béke drága poraira! Bánatos férje: idősb Bede Lajos. Gyermekei: Lajos nejevel Bészler Annával. Kálmán nejevel Csizmadia Etelkával. Géza és Mariska. Testvérei: Muhi Sámuel nejevel Szilágyi Piroskával. Muhi Dániel nejevel Lázár Juliskával. Muhi Róza férjével Szücs Józseffel. Valamint a kiterjedt rokonság nevében is. Temetése péntek délelőtt ment végbe Debrecenben.

— A hajduszoboszlói Ipartestület múlt év dec. 31-én tartott estélyét folyó év és hó 13-án közkívánatra megismétli.

— Halálozás. Sándor Miklós helybeli kiskereskedő élete 74-ik évében meghalt. Tegnap délután temették nagy részvét mellett.

— A csángók felsegitése. Karácsony elsőnapján meleg szeretettel karolta fel városunk közönsége a közénk szakadt bukovinai csángó családokat. A városi és egyházi előjáróságoknak lapunkban megjelent felhívására rengeteg adomány gyűlt egybe a városgazdai hivatalban. Sok száz csángó testvérünk nyomorán lett enyhítve. 25—30 kilós csomag jutott minden családnak. Száz és száz csángó testvérünk örömkönyűje csordult ki a város polgárainak nemes szívűségén. Erről ismernek reánk, hogy magyarok, hajduszoboszlóiak vagyunk. Csak így legyen ezután is.

— Hadik gróf lemondása. Gróf Hadik János közéleti miniszter benyújtotta a királynak lemondását. Utódjául Tabajdy Kálmán altábornagy, honvédelmi államtitkárt emlegetik.

— Az iskolák szünete. A vallás és közoktatásügyi miniszter felhívására a szén, lábbeli és ruhahiányára való tekintettel a helybeli nép és polgári iskolákban a tanítások január 17-éig szünetelni fognak.

— A H.-Szoboszlói Takarékpénztár felügyelőbizottsága dr. Fekete László polgármester elnöke alatt dec. 31-én ülést tartott.

— A Pusztangyalházi Közbirtokosság febr. 9-én d. e. 10 órakor tartja évi rendes közgyűlését a városháza nagytermében.

— 150 gramm lesz a napi lisztadag fejenként az ellátatlanok részére. A január 3-án megkezdett rekvirálásnak ez lesz az eredménye.

— Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága január 14-én Wessprémy Zoltán főispán elnöke alatt ülést tart.

— **Méhészek gyűlése.** A hajduszoboszlói méhészek ma egy hete a Gazdakörben látogatót szervezkedő gyűlést tartottak, melyen 54 helybeli méhész vett részt. Kiss János megnyitó szavai után Bor János Gazdaköri titkár ismertette az összejevetel célját. Többek hozzászólása után a megjelentek kimondták a hajduszoboszlói fiók méhészegyesület megalakulását. A fiók egyesület az országos méhészegyesület vidéki szerve gyanánt fog működni. A tagsági díj évi 4 koronában lett megállapítva. Az egyesület vezetősége ideiglenesen a következőleg alakított meg. Elnök lett: Padrah Sándor kir. közjegyző, alelnök: Kiss János, jegyző: Reidlmayer János gazdasági szaktanító, a választmány és az alapszabály készítő bizottság tagjaiul felkérték: Tóth Sándor, Borbély Gábor szövetk. igazgató. Tóth Gábor, Ujváry József, Kovács Gábor, Szatmári Bálint, Kovács Jeremiás, Császi Antal, Kovács József, Barcsa András, Czegléd József gazdaköri elnök, S. Kovács Gábor, Décsey Sándor VI. t. Borbély Ferenc, Márton Antal, Görög András, Gólya Péter.

— **A H-Szoboszlói Takarékpénztárnál a következő hadikölcsön jegyzések történtek:** új. Sárny Lajos 400, Sárny Istvánné 1000, Somogyi Antal 1000, Kircsi Ferenc 1000, Sztrapkovits István 1000, Gönczi János 500, S. Kovács Pál 600, Kun László 5000, Komódi Sámuel 100, Csirmaz József 500, Kállay Sándorné 15,000, K. Tóth Juliánna 8000, Zöld Imre 6000 koronát.

— **Meghívó.** A hajduszoboszlói ref. egyház presbitériuma január hó 6-án, vasárnap délelőtt 10 órakor a központi iskola VI. leányosztályában gyűlést tart. Tárgyak: 1. Gyűlés megnyitása. 2. 1918. évi költségvetés megállapítása. 3. Mozi tulajdonos szerződéséről jelentés. 4. Jelentések. 5. Hitelesítők kiküldése.

— **A Pusztá-Angyalházi Közbirtokossági tanács dec. 30-án vasárnap dr. Fekete László polgármester elnökle alatt ülést tartott. A nagy gyűlés idejéi febr. 9-ére tette a közbirtokossági tanács. A számadás vizsgálatra és a költségvetés előkészítésére Márton Lajos elnökle alatt B. Nagy János és Csanády József birtokossági tanács tagok küldettek ki. A nagy gulyához gulyásul Pinczés Jánost, a kis gulyához gulyásul Pinczés Károlyt, csikósul Csuka Jánost, ökörgulyásul Sóvágó Miklóst, házi csöszül Horváth Lajost, erdőkerülőül Pinczés Miklóst, majorkerti majorosul Szénási Andrást fogadta fel a tanács. Gombos Lajosnak a Sas-korcsma bérletére beadott ajánlatára a birtokossági tanács nem reflektál. A bika karámok helyének kijelölése Czegléd József ügyvezető elnök vezetése mellett küldöttség lett megbízva. A pásztorbérek a megváltozott idők követelményeinek megfelelőleg a birtokossági tanács mérsékelten emelte.**

— **Az ipartestület Szilveszter esti mulatságán felülfizettek:** Császi Károly 3, Ratkay Ferenc 2, László Zsuzsanna 4, Szabó Antal 1, Cseke Gábor 2, N. Szabó Sándor 5, Fazekas Ferenc 2, Bézi János 4, Györi József 1, Cseke Károly 1, Tóth Sándor 2, Császi Károly 2, Radinszki Mihály 7, Imre János 4, Tóth András 2, Török József 1, Erdős Imre 2, Tatári Sándor 2, Igrinyi György 1, Szilágyi Gábor 1, Dávid Sándor 1, Csanádi I. 2, Grósz J. 4, Váci József 2, Gáti József 1, Szlabey László 2, Nagy Ernő 2, Márkus Sándor 4, Hegedüs János 3, Striss Gyula 2, Zsiák Márton 8, Kovács Károly 1, Váci Kálmán 3, Tóth Albert 4, Tóth Béla 2 koronát. A szíves felülfizetéseikért fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **Egy hordó (411 liter) 1913 évi egy hordó (349 liter) 1911 évi rizling bor, eladó.** A bor tisztán kezelt tükrözött. Palackozásra alkalmas. Cím kiadóhivatalunkban.

8540—1917. sz.

Hirdetmény.

Tehervallomások beadása tárgyában.
Felhívom mindazon ház- és földbirtokosokat, akiknek az 1917. év végéig még le nem törlesztett, de telekkönyvileg bekebelezett adósságuk van, hogy kamattelher vallomásaikat az 1918. év január hó 31-ig a városi adóhivatalnál nyújtsák be, mert az ezen határidőn túl kiállított tehervallomások, csakis a későbbi hiteltérdelemmel igazoló kérvénnyel terjeszthetők fel a m. kir. pénzügyvizsgálósághoz.

A szükséges vallomási iv nyomtatványt, az eziránt jelentkezőknek a városi adóhivatal szolgáltatja ki.

Mindazok az adózók, akik az államkincstár megkötésére törekvő számadékba, be nem kebelezett s nem fétazó, vagy a valóságnál nagyobb adósságot vallanak be, az 1909. évi XI. t. c. 93. §-a értelmében jövedéki kihágást követnek el, s aszerint lesznek büntetve.

Hajduszoboszló, 1917. dec. 31.

Székely József att. jegyző.

Legcélsezerűbb Ujóvi

ajándék az idén: női és férfi zsebkendők, harisnya, női kéz fohérmű, kötény, asztalnemű, paplan, fűzőkőpeny stb.

Rardos Lászlónál

Debrecen, Kossuth-u. 9.

**Legujabb divatu
menyasszonyi és eljegyzési
ékszereket jutányosan**

Megyei telefon 696.

Veszek ócska aranyat és ezüstöt készpénzért a legmagasabb árban!!

Megyei telefon 696.

Halász Nándor

órák és ékszerésznél vásárolhatunk,

Debrecenben.

a nagy takarékuj palotájában.